Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36561
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

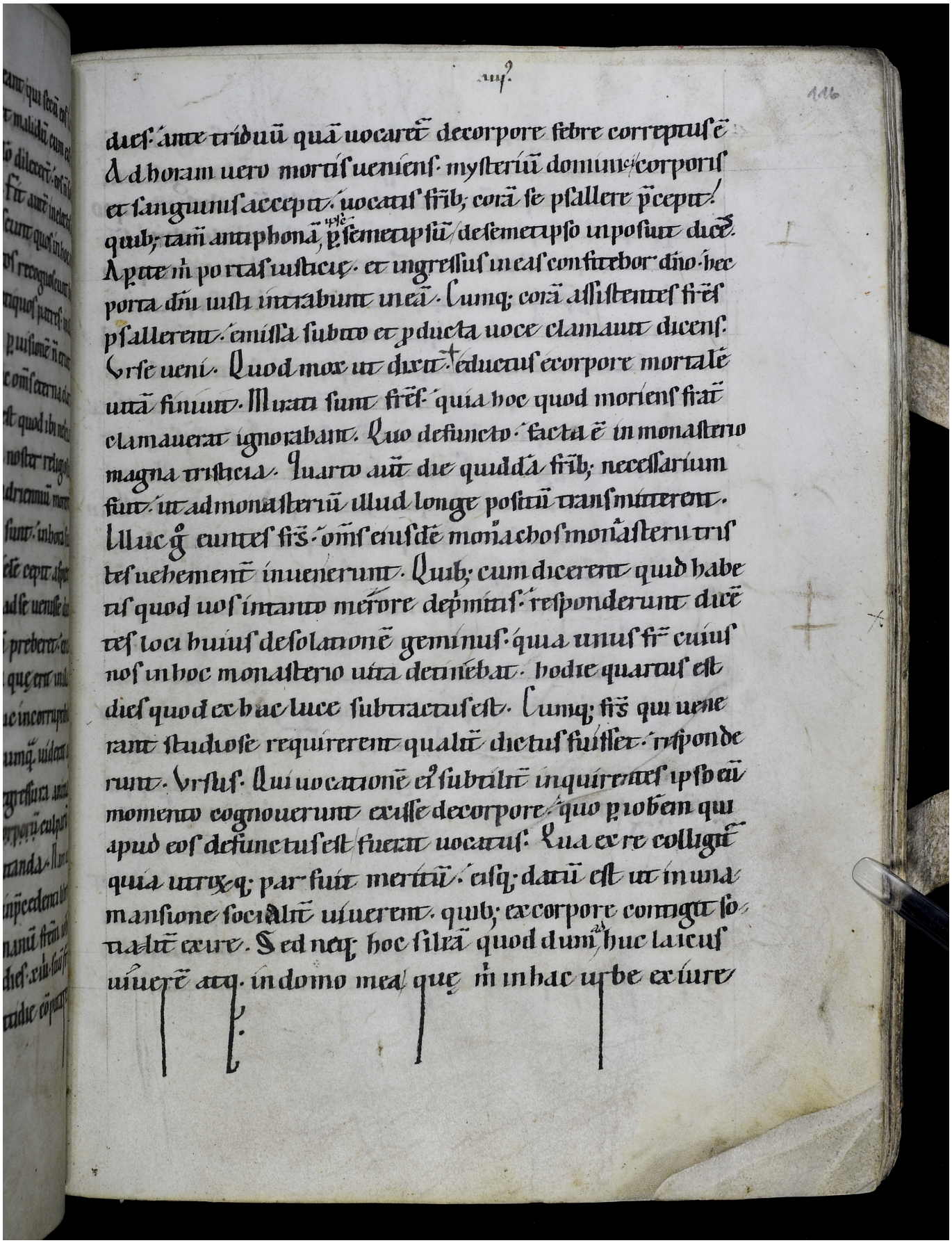

dies. ante triduū quā uocarēt decorpore febre correptus ē
Ad horam uero mortis ueniens. mysteriū domini corporis
et sanguinis accepit. uocatis frib; coram se psallere pcepit.
quib; tam antaphonā, ps semetipsū desemetipso unposuit dicēs.
Aperite mi portas iustitiae. et ingressus in eas confitebor dno. hec
porta dni iusti intrabunt in eā. Cumq; coram assistentes fres
psallerent. emissa subito et pducta uoce clamauit dicens.
Vrse ueni. Quod mox ut dixit. eductus decorpore mortale
uitā finuit. Mirati sunt fres. quia hoc quod moriens fiat
clamauerat ignorabant. Quo defuncto. facta ē in monasterio
magna tristicia. Quarto autē die quidā frib; necessarium
fuit. ut ad monasteriū illud longe positū transmitterent.
Illuc q̄ euntes fis. omis eius de monachos monasterii tris
tes uehementē inuenerunt. Quib; cum dicerent quid habe
tis quod uos in tanto merore depmitis. responderunt dicē
tes loci huius desolationē geminus. quia unus fis cuius
nos in hoc monasterio uita deflebat. hodie quartus est
dies quod ex hac luce subtractus est. Cumq; fis qui uene
rant studiose requirerent qualiter dictus fuisset. respondē
runt. Vrsus. Qui uocationē eius subtiliter inquirentes ipso eā
momento cognouerunt exisse decorpore. quo probem qui
apud eos defunctus est fuerat uocatus. Qua ex re colligit
quia utrix q; par fuit meritū. eisq; datū est ut in una
mansione socialiter uiuerent. quib; excorpore contigit so
cialiter exire. Sed neq; hoc silētio quod dum ad huc laicus
uiuere atq. in domo mea quē mi in hac urbe exiure